

maa blive til Støv, og, naar Anden har forladt sin jordiske Bolig, saa er denne Sidste kun tomt Leer, som det er en Vanhelligelse at vise saadanne religiøse Uresbevisninger." Skulde man nu i Henhold til saadanne enkelte Individuers Døds kunne fordre en Lov vedtagen, i hvilken det skulde erklæres, at Staten ikke kunde ansee Noget forpligtet til at begrave sin Fader eller Slægtning i indviet Jord, men det skulde kun paalægges Dyrigheden at paasee, at den Døde bliver begravet paa et affides Sted, og nedfænknet saa dybt i Jorden, at der fra Sundhedspolitiets Side ikke kan være Noget at indvende? (Ja!). Der kan være Enkelte, som ansee en saadan Lov for uanstændig; men jeg vil dog haabe, at den hos Folkets store Mæsse vil møde en meget bestemt Modstand. Man vil maaskee bemærke, at hertil knytter sig ingen Rettighed, men at Ægteffabet hjemler visse Rettigheder, og at Grundlovens § 84 gaaer ud paa at sikke disse; men jeg finder virkelig ikke, at Grundlovens § 84 vedkommer nogensomhelst af de Rettigheder, som man erholder ved Ægteffabet. Jeg har aldrig kunnet forstaae, hvorledes Grundlovens § 84 her har kunnet finde nogen særlig Anvendelse; thi det er mig ikke bekendt, at en Mand eller Kvinde ved at gifte sig erholder nogen saadan politisk eller borgerlig Rettighed som de, der i Grundlovens § 84 tilsigtes (So!). At deres Børn arve deres Formue, kan jo ikke være den Rettighed, som man tilsigter; thi for det første er det jo ikke Forældrene, men Børnene, som have denne Rettighed; dernæst er denne Rettighed uafhængig af Børnenes Troesbekjendelse, og endelig kunne jo ogsaa Forældre, som ikke ere agteviiede, gjøre deres Børn arveberettigede. (Flere Stemmer: Nei!) So! thi Talen kan her kuns dreie sig om den almindelige Berettigelse til at arve Forældrenes efterladte Formue, da i de særegne Tilfælde, hvor f. Ex. ifølge ældre testamentariske Dispositioner Arveretten er knyttet til visse Betingelser, disse Betingelser ogsaa kunde i visse Tilfælde anvendes imod Troesbekjendelsen, det borgerlige Ægteffab o. s. v. Men, hvis man virkelig vil holde sig til Ægteffaberne fremfor til Begravelserne, saa skal jeg tillade mig at anføre et andet Exempel,

og jeg beder de ærede Medlemmer, ikke at misforstaae mig eller troe, at jeg profanerer Spørgsmaalet, ved at bringe det ind paa det Gebeet; men det var jo muligt, at der kunde fremstaae Personer, som kunne sige: vi ansee ikke Ægteffabet imellem nære Slægtninge for stridende imod Religionen eller Sædeligheden, efter vore religiøse Anskuelse kan en Fader meget godt ægte sin Datter, eller en Broder sin Søster, og, som Følge heraf, troe vi os i Henhold til Grundlovens § 84 berettigede til at fordre, at en Lov udkommer, som kan have de for saadanne Forbindelser hidtil gjældende Straffebestemmelser, og erklære saadanne Ægteffaber for lige berettigede med andre. (En Stemme: det vedkommer ikke Religionen). Den ærede Rigsdagsmand siger, at dette ikke vedkommer Religionen, og jeg siger, at Ægteffabet i det Hele ikke meer end enhver anden mennekelig Handling vedkommer Religionen, og allermindst det borgerlige Ægteffab. De hidtil med Bielsen forbundne religiøse Ceremonier kunne vel i en vis Betydning siges at vedkomme Troesbekjendelsen; men bagved disse Ceremonier ligger den sædelige Idee for Ægteffabet, saaledes som den er opfattet i Folkets Bevidsthed, og saaledes som den har skaffet sig et Udtryk i Indstiftelsens halv borgerlige, halv religiøse Form. Idet jeg derfor betragter Ægteffabet som Noget, der tilhører Sæderne, kan jeg ikke billige den Maade, hvorpaa det er behandlet i et Lovforslag om Troesfrihed, og af denne Grund vil jeg stemme imod Loven, i den faste Overbeviisning, at man ogsaa, uden at gaae ind paa dette Forslag, vil kunne sikke de afviigende Troesbekjendende alle de Friheder og Rettigheder, som Grundloven tilsigter, og idet jeg saa oprigtig som nogen Anden her i Salen skal stræbe efter at naae dette Maal, troer jeg, at mine Indvendinger imod det nærværende Forslag ere fuldkomment berettigede, og at der vist ogsaa her i Salen vil findes Enkelte, som dele mine Anskuelse om denne Sag.

Ordføreren: Jeg vil rigtignok ikke haabe, at der er Mange her i Thinget, der dele den sidste ærede Talers Anskuelse. Det forekommer mig, som om den ærede Rigsdagsmands Tale maaskee kunde passe paa det oprindelige